

روایت هوش مصنوعی

مجید کاظمی
سردبیر

که هوش مصنوعی اتفاق تازه‌ای در جهان فناوری نیست! همچنین، توافق کنیم که هوش مصنوعی بر اساس نظام تقلید و شبیه‌سازی شکل گرفته است و معلمان خوش ذوق میهنمان می‌توانند با آموزش‌های لازم به دانش‌آموزان خود این بحث را مدیریت، تشریح و تفسیر کنند. در یک جمله، تلفیق هوش مصنوعی و آموزش هنری در مدرسه‌ها، باعث ایجاد تجربه‌های هنری نوآورانه و ارتقای کیفیت آموزش هنری می‌شود. همچنین، این تلفیق، فرصت‌های جدیدی برای همکاری و همزیستی بین انسان و ماشین فراهم می‌کند. با ادغام هوش مصنوعی در آموزش هنری، دانش‌آموزان می‌توانند از ابزار و فناوری‌های پیشرفته برای خلق و خواندن آثار هنری بیشتر آشنا شوند و نتایج این شناخت را در خلق آثار هنری یا خلق نقدهای هنری به کار گیرند. با این حال، باید توجه داشت که هنر عنصری انسانی است و ابعادی مانند خلاقیت، احساس و تفکر انتزاعی دارد و یک ویژگی منحصر به فرد انسان به‌شمار می‌رود. در نتیجه، مهم است که در طراحی و پیاده‌سازی برنامه‌های آموزش هنری با هوش مصنوعی، نکته‌هایی مانند حفظ و توسعه خلاقیت و ارزش‌های انسانی در نظر گرفته شوند. در کل، تلفیق هوش مصنوعی و آموزش هنری در مدرسه‌ها می‌تواند به دانش‌آموزان کمک کند که تجربه‌های هنری متنوعی را تجربه کنند و از فناوری‌های پیشرفته در فرایند آموزش و یادگیری بهره‌گیرند. با احترام به ویژگی‌های انسانی هنر، هوش مصنوعی می‌تواند به عنوان همکاری مفید در ارتقای آموزش هنری و الهام‌بخش به هنرمندان نقش مهمی ایفا کند. /

بی‌نوشت‌ها

- 1. Adobe Photoshop
- 2. Podcast

امروزه، در مدرسه‌های ما، به لطف پیشرفت‌های فناوری و هوش مصنوعی، معلمان و دانش‌آموزان به تجربه‌های هنری جدیدی دست پیدا کرده‌اند. از جمله می‌توان به نقاشی‌ها و طراحی‌های تولیدشده با فناوری‌هایی اشاره داشت که هوش مصنوعی در آن نقش مهمی ایفا کرده است. برای مثال، آموزش فنونشاپ^۱ در کلاس‌های هنری و آموزش نرم‌افزارهای خلق وب‌آوا (پادکست)^۲ (چه وب‌آواهای صوتی و چه وب‌آواهای ویدئویی) در مدرسه‌ها باعث شده است که دانش‌آموزان با استفاده از امکانات هوش مصنوعی آثاری حرفه‌ای، با کیفیت و خلاق ارائه کنند. سامانه‌های هوش مصنوعی در هنر می‌توانند بر اساس الگوریتم‌هایی که طبق تحلیل و یادگیری از آثار استادان قبلی ایجاد شده‌اند، طرح‌های هنری خلاقانه‌تری را اجرا کنند و مانند دستیارانی با هوش در کنار دست معلمان هنر و دانش‌آموزان علاقه‌مند قرار گیرند. در پرونده این شماره، فصلنامه رشد آموزش هنر تلاش دارد با بررسی ارزش‌های هوش مصنوعی و عیب‌های آن در دنیای آموزشی هنر، مسیر تازه‌ای پیش پای مخاطب فهیم قرار دهد. بنابراین در قدم اول باید توافق داشته باشیم

پیشنهاد سردبیر

خوشبختانه در نظر سنجی‌هایی که همراه با انتشار نشریه داریم، به بخش «پیشنهاد سردبیر» توجه شده است. همان‌طور که از قبل هم توضیح داده‌ایم، پیشنهاد سردبیر به این معنی نیست که گروهی از یادداشتهای ما خوب هستند و گروهی، خدای نکرده بد! بلکه منظور از ایجاد این ستون این است که بساط گپ و گفت‌وگو را بیشتر بگستریم و مخاطب را بیشتر در معرض شکل‌گیری مقاله‌ها قرار دهیم. بنابراین، دوباره در این شماره این یادداشت‌ها را پیشنهاد می‌کنم:

۱. به‌راستی مدت‌ها بود مصاحبه‌ای خواندنی، مانند گفت‌وگو با علی کیانی امین در مجله نداشته‌ایم. کیانی با صبوری، دقت و قطعیت، اشکالاتمان را توضیح داده و تلاش کرده است که مخاطبان عزیز و معلمان گرامی از هوش مصنوعی غول‌نسانند و این امر جدید را به شکل تازه‌ای در کنار خود بپذیرند و از امکانات آن در کلاس درس استفاده کنند.
۲. همیشه افسوس می‌خورم که چرا تعداد صفحه‌های ما کم است! دکتر سعیده معصومی آن قدر بحث هوش مصنوعی را خوب توضیح داده است که می‌شود متن را دوباره و سه‌باره هم خواند و لذت برد. مقاله ایشان چند پرابر مقاله فعلی بود و ناگزیر به کم کردن متنشان به دو صفحه شدیم. خوش‌حالیم که در این شماره در خدمت همکار عزیز و متمینان از شهر قم هستیم.
۳. فقط عنوان را ببینید! «بررسی چالش حق نشر (کپی‌رایت) و اصالت آثار هنری که توسط هوش مصنوعی پدید آمده است». همین ایده برای اینکه با کله به سمت یادداشت بروی کافی است. عاطفه رجبی از شهر شازند (استان مرکزی) آن قدر این حیطة مهم و چالشی را جالب توضیح داده است که مطمئنم برای شما مخاطب عزیز هم جذاب خواهد بود.
۴. از وقتی بخش ده‌تایی‌ها را راه‌اندازی کردیم، مخاطبان مجله استقبال قابل توجهی از آن کرده‌اند. در این شماره اعظم لاریجانی ده نکته مهم و کاربردی درباره موضوع هوش مصنوعی و نرم‌افزارهای ویرایش تصویر نوشته است که بسیار خواندنی هستند. متن با حوصله بسیار نوشته شده است و برای مخاطبان فصلنامه جذاب خواهد بود.
۵. باز هم در این شماره مهمان نوشته‌ای کوتاه و تأثیرگذار از سعید سلیمی هستیم. راهی که سعید سلیمی در پیش گرفته است و درباره آن می‌نویسد، از یک طرف به مباحث بنیادی خوش‌نویسی (هنر اصیل ایران اسلامی مان) مربوط می‌شود و از طرف دیگر به مبادی گرافیک و هنرهای نوین و نوظهور. جالب اینکه در این شماره درباره اتصال حرف‌های فارسی صحبت کرده است. این موضوع مسئله‌ای به شدت فنی در بحث نوشتاری ما ایرانی‌هاست. /